

Perhe
MESIKRÄMMEN 10^v

1/2004

Partiolippukunta Mankkaan Eräsusien tiedotuslehti 1/2004,
10-vuotisjuhlanumero

Pääkirjoitus

*Partiolippukunta Mankkaan Eräsuudet perustettiin 18.1.1994
Espoon Mankkaan Viljamakasiinissa ja merkittiin Suomen
Partiolaiset ry:n jäsenrekisteriin 21.2.1994.*

Tänä keväänä on siis kulunut 10 vuotta rakkaan lippukuntamme perustamisesta. Kymmenen toiminnantäyteen vuoden kunniaksi juhlimekin yhteistä taivaltamme Mankkaan Makasiinilla tämän juhlapainoksen ilmestymispäivänä, 11. helmikuuta 2004. Minun on ollut ilo seurata nyt jo kouluikään ehtineen lippukuntamme moninaisia vaiheita kasvaen itse samalla pikkuisesta sudenpennusta johtajaksi. Suuri kiitos kaikille lippukuntamme matkassa mukana olleille! Onnea MES 10v!

Antti Vuorela, Päätoimittaja, Mankkaan Eräsusien kasvatti 7-vuotiaasta alkaen.

Sisällys 1/2004:

Pääkirjoitus	sivu 2
Kymmenen Eräsusimaista partiovuotta!	sivu 3
Mankkaan Eräsusien alkutaival	sivu 5
Laumaesittely: Kirput	sivu 8
Laumaesittely: Possut	sivu 9
Vartioesittely: Mahtimurmelit	sivu 10
Vartioesittely: Vesipuhelit	sivu 11
Johtajiston retki Joutsenoon	sivu 12
Joulujuhla	sivu 15
Jännityskertomus	sivu 17

Mesikämmen on partiolippukunta Mankkaan Eräsusien virallinen tiedotuslehti.
Painosmäärä 250 kappaletta, Päätoimittaja ja taitto Antti Vuorela (040-7083120).
Toimittaja Jarmo Heinonen (502 2814).

Lippukunnan nettisivut: <http://www.lpk.partio.fi/papa/mes/>

Kymmenen Eräsusimaista partiovuotta!

Partiosukupolveksi kutsutaan kuuden vuoden ajanjaksoa, sillä sudenpentuaika (pikkuhukka-hukka-susi -merkit) vie kolme vuotta ja vartiolaisena (I, II ja III luokka) toiset mokomat, jolloin vaeltajana vasta pysähtyy katsomaan mitä sai suoritetuksi aktiivisimmillaan. Toisaalta kerran partiolainen on aina partiolainen, elämäkokemus kasvaa niin pienillä kuin suurilla. Yksi partiosukupolvi on jo Eräsusilla ohi, sillä lippukunnanjohtajiksi on noussut vartionjohtajina aloittaneita konkareita ja moni seniori jo antanut tilaa nuoremmilleen. Ensimmäiset pyöreät vuodet ovat koossa.

Paljon on tapahtunutkin kymmenessä vuodessa! Lippukunta on osallistunut kansallisille, piiritason ja omille leireilleen, kesällä ja talvella. Partiotaitokisat on käyty, vaellettu Lapissa, melottu kanoottireissuja, osallistuttu keräyksiin, myyty myyjäisissä ja Talviriehoissa sekä ennen kaikkea kokoonnuttu viikoittain kololle suorittamaan partiomerkkejä ja hiomaan partiotaitoja. Vuosittainen Valborg risteily vanhalla hiekkajaalalla on aloittanut syksyisen toiminnan ja kirkon joulumyyjäisissä on päätelty syyskautta. Kevätkausi on usein päättynyt kesäleirijärjestelyihin toukokuussa. Mankkaan ainoana partiolippukuntana Eräsudet on näyttänyt kyntensä ja osoittanut partiotoiminnan tarpeellisuuden alueella. Kymmenessä vuodessa Eräsudet ovat tulleet tutuiksi muillekin kuin omalle porukalleen.

Moni asia on muuttunut, niin partiotoiminnassa kuin ympäristössäkin. Mankkaa on alueena tiivistynyt ja rakentunut³lisää,

tutut metsiköt Väentuvan kupeesta kadonneet ja alue kaikin puolin kaupungistunut. Lähimetsiköiden juoksurastit ovat kadonneet ja retkille on lähdetty yhä kauemmas Nuuksiin. Erämaa on paennut Mankkaalta kauemmaksi, Eräsusien siirtyessä retkitoimissaan perässä. Siis jotain vanhaa, jotain uutta, mutta toiminta on jatkunut keskeytyttä. Kiitos osaville vartion- ja sudenpentujohtajille, jotka koulunkäynnin ohessa ovat pyörittäneet ryhmiään, unohtamatta vanhempainneuvoston apua!

Eräsusien perustamiskirja allekirjoitettiin Mankkaan Makasiinissa, kivisessä viljamakasiinissa, joka monelle mankkaalaiselle seuralle on ollut tunnuskuva ja symboli. Kymmenvuotisjuhlia on mukava viettää samassa paikassa, mistä kaikki alkoi. Taivalta symboloi hyvin Eräsusien lippu, sillä kymmenen vuotta kesti, ennen kuin rahat siihen olivat koossa. Ainuttakaan avustusta ei siihen ole saatu, vaan kaikki tarvittavat varat on hankittu lippukuntalaisten omalla keksimyynnillä, adventtikalentereilla, myyjäisillä ja vappupalloilla. Itse tehden, omaan taitoon luottaen, niin kuin partiolaisen sopiikin.

Menestystä ja partiokkaita tulevia vuosikymmeniä, kaikille Eräsusille ja kansajoukoille!

Heinä

Mankkaan Eräsusien alkutaival

Mankkaalla ei ollut ainuttakaan partiolippukuntaa ennen Mankkaan Eräsusia, vaikka alueella oli paljon nuoria perheitä. Kolme vuotta kului kypsyttelyyn ja taustahahmojen etsiskelyyn, ennen kuin tapasimme Piuku Könösen kanssa Tapiolan kirkolla, minne alueen lippukuntien johtajat oli kutsuttu yhteiseen palaveriin.

Taustayhteisö

Lippukunnan perustamisessa on taustayhteisöllä suuri merkitys, sillä niin juridisesti kuin henkisestikin on helpompi johtaa nuorisoryhmää, jonka tausta on kunnossa. Silloiset kuusi lippukuntansa keulakuvaa eivät kuitenkaan lämmenneet ajatukselle, että taustayhteisön niukoista rahavaroista olisi jaettava myös yhdelle lisää. Tapiolan kirkosta ei siis tullut Mankkaan Eräsusien selkänöjää perustamisvuonna. Anoimme Piukun kanssa audienssia silloisen Mankkaan omakotiyhdistyksen, nykyisen Mankkaa-seuran kokoukseen ja pyysimme heitä taustayhteisöksemme.

Perustamiskirja

Mankkaan Eräsusien perustamiskirja allekirjoitettiin tammikuussa 1994. Allekirjoittajina olivat Piuku Könönen ja Jarmo Heinonen lippukunnan puolelta sekä Pauliinan Lunna Mankkaan omakotiyhdistyksen puheenjohtajana ja taustayhteisön edustajana. Koruttomasta aloituskokouksesta oli sivun artikkeli myös Alueuutisissa, jotta partiotointaan halukkaat voisivat olla myöhemmin yhteydessä. Vanha partiokonkari AnnaStiina Molin soitti

ensimmäisten joukossa ja hänestä saatiin oiva tuki toiminnan käynnistämisvaiheisiin.

Nimi

Lippukunnan nimeksi tuli neljä vuotta aikaisemmin syntynyt sanayhdistelmä: Susi on laumasielu ja tärkeimmät partiomerkit on mukautettu susimaisiin peruskuvioihin; eräalkuisuus teki selväksi sen, että kyse ei ole sisällä nyhjättävästä rupusakista. Suomen Partiolaisten lippukuntarekisteriin Mankkaan Eräsudet merkittiin virallisesti 21.2.1994.

Vartiojohtajien koulutus

Ensimmäinen puoli vuotta kului uusien vartiojohtajien kouluttamiseen. Viikoittaisten kokousten aikana leivottiin neljä uutukaista ryhmänvetäjää seuraavaksi syksyksi. Arja ja Lilli saivat oman tyttövartionsa ja Oksa sekä Krisu oman poikavartionsa. Samalla haettiin kuumeisesti aikuisia vastuullisia sudenpentu laumoille, eli seitsemän vuoden ikäisille, partiouraansa aloitteleville nuorille.

Ensimmäiset vartiot ja laumat

Lordi Baden-Powell kietoi alkuperäisen ajatuksensa vartiotoiminnan ympärille, mistä johtuen myös 10-14 vuotiaille tarkoitettua partiokirjallisuutta löytyy eniten maailmalta. Ainakin kirjallista materiaalia oli tukena ja saatavilla. Tärkeintä uudelle aloittelevalle lippukunnalle oli saada vartiotoiminta liikkeelle ja vasta siten tarkentaa toimintaa sudenpentuikäisille.

Syksyllä 1994 aloitti neljä sudenpentulaumaa toimintansa kahden vartion rinnalla. Piuku, AnnaStiina ja Heinä saivat tuekseen Irkun, Mirjan, Rellun, Hannun ja Maxin, eli aikuisten partiokonkareiden tuella sudenpennot kasvattivat Eräsusien jäsenmäärän yli sadan.

Toimintaa

Ensimmäinen yhteinen kesäleiri oli Nuuksiossa 1995, Kattilajärven niemessä, samassa paikassa missä oli ensimmäinen talvileirikin. Partiokisat tulivat tutuiksi, talvitelttailua, vartionjohtajakursseja, viikonloppuretkiä ja viikoittaisia kokouksia unohtamatta. Suurleiritkin ovat jo tuttuja ja Mankkaan Eräsudet ovat niittäneet mainetta muuallakin kuin vain kotiseudullaan. Ensimmäisistä vartionjohtajista nousi myös lippukunnanjohtajiksi Arja (1999 - 2001) ja Oksa (2001 - 2002). Muita Mankkaan Eräsusien lippukunnanjohtajia ovat olleet Sintti Pasanen (1995 - 1997), Riitta Pohjola (1997 - 1999) ja Heinä (1994 -1995 ja 2002 - 2004).

Jarmo "Heinä" Heinonen

MES:n kesäleiri
2003, lipunnosto

Kirppulauma (poikasudenpennut)

Kirppulauma on putkilauma, tarkoittaen sitä, että mukaan otetaan jatkuvasti lisää jäseniä, edellisten vartuttua vartiolaaisiksi. Itseen täydentävänä ja täydentyvänä laumana Kirput ovat hauska sekoitus vuoden toisiaan vanhempaa tai nuorempaa partiolaista. Lauman vahvuus oli vuoden 2003 lopussa 11 jäsentä, joista aktiivisimmista on aina puolet kokouksissa. Monella Kirpulla on muitakin harrastuksia kuin pelkkä partio, kuten judo, jalkapallo, jääkiekko jne. Urheilullista sakkia! Kirppulauma on aika villi ja tekeväinen ryhmä, sillä pojat pistävät usein ranttaliksi, jos silmä välttää. Onneksi kololla ei ole desibelimittareita ja seinät ovat vankat. Siis terveitä, normaalin vilkkaita vesseleitä, joiden kanssa on mukava tehdä kaikkea kivaa.

Kesäleireillä on oltu ja retkillä käyty. Sudenpentujen pikkuhukka-, hukka- ja susimerkkejä on suoritettu ahkeraan, joka kokouksesta ainakin yksi osio suorituskirjaan. Ahkerimmilla on viimeinen vaihe meneillään, eli pian alkavat kisälli- ja mestariluokan merkitkin olla suoritettavina. Kiertävä päiväkirja on täyttynyt ahkeraan, jokaisen vuorollaan kirjoittaessa, mitä viikoittain on tehty (vaikka aina ei kaikki ole muistunutkaan jälkikäteen mieleen).

Kirjasi isokirppu, Heinä

Possut (tyttösudenpennut)

Lippukuntamme ainoa tyttölauma on kahden johtajan ja neljän sudenpennun vahvuinen. Olemme pieni, mutta aktiivinen ryhmä. Meidät on jo pari vuotta tunnettu Possuina, mutta huhuja nimen vaihtumisesta Poneihin on myös kuultu. Viime kevään ja syksyn aikana olimme yhdellä telttaretkellä ja sudenpentukisa Pinkissä Olarin metsäköissä. Syksyn kisassa satoi, mutta metsä oli kaunis ja näimme tuulenpesiä ja muuta mielenkiintoista. Näinkin meillä on mukavaa, mutta uudet sudarit olisivat myös kiva lisä laumaan: Olisi esimerkiksi helpompi leikkiä sellaisia leikkejä, joihin tarvitaan paljon porukkaa. Sokko on ehdoton suosikkileikkimme. Siihen ei kyllästyä koskaan... Odotamme innolla kevättä ja sitä, että pääsemme taas telttaretkelle.

Sofia

Mahtimurmelit (tyttövartio)

Vartiomme koostuu noin kymmenestä vartiolaisesta ja kahdesta johtajasta. Olemme toimineet Jennin kanssa johtajina nyt noin puolitoista vuotta. Suunnittelemme ohjelmaa kaksi kertaa vuodessa ja yritämme saada siitä mahdollisimman monipuolisen. Viime syksyn toimintasuunnitelma jäi vähän keskeneräiseksi, joten emme saaneet sitä esille kolon seinälle, mutta nyt olimme hyvissä ajoin liikkeellä ja ihme tapahtui: saimme kevään toimintasuunnitelman ajoissa ilmoitustaululle.

O m a n
v a r t i o m m e
k a n s s a e m m e
i k ä v ä k y l l ä
e h t i n e e t
r e t k e i l l ä v i i m e
s y k s y n ä , j o t e n
a i o m m e k o r j a t a
l i p s a h d u k s e m m e
n y t k e v ä ä l l ä
j a r e t k e i l l ä
s e n k i n e d e s t ä ,

(mahdollisesti). Aiomme myös suorittaa kaksi merkkiä kevään aikana, kaupunkiympäristö ja toimittaja. Suoritimme osan nikkarimerkistä viime syksynä, eli loput suoritamme luultavasti nyt keväällä. Edessä on myös valokuvasuunnistus, pyöräretki ja

pienimuotoinen pt-skaba. Olemme jo pitkään suunnitelleet pitävämme jonkinmoisen ”survivor” tapaisen retken, joka toteutuu luultavimmin nyt keväällä tai ensi syksynä.

”Suuret suunnitelmamme” eivät tosin aina käy toteen, mutta tärkeintähän on partiohenki, (jota meillä riittää), eikä merkkien suorittaminen.

Tuuli

Vesipuhvelit (poikavartio)

Vesipuhvelit on mainio vartio. Toiminta on hauskaa ja joskus jopa saadaan jotain aikaiseksikin. Vartion jäsenien ikäero on kohtuu suuri, nuorin vartiolainen on neljä vuotta nuorempi kuin vanhin, joka taas on vain vuoden johtajia nuorempi.

Vartionjohtajia ovat Henri "Hepe" Järvisalo joka on myös lippukunnan arvostettu varastonhoitaja (aplodeja hänelle), Antti "Vugi" Vuorela joka toimii lippukunnan lehden päätoimittajana sekä Jussi Asikainen. Apulaisvartionjohtajana toimii on Alex joka kävi viime syksyllä vartionjohtajakoulutuksen ja saanee syksyllä oman vartion. Vartiolaisia ovat Mikko, Otto sekä ’veljekset kuin ilvekset’ Otto ja Atte. Vesipuhveleista huomaa sen, että lippukunnassa on paljon sisaruksia, Jussilla, Henrillä, Antilla ja Alexilla on kaikilla sisarukset lippukunnassa.

Seikkala MESTIKÄMMEN 10v

Vartiomme tarkoituksena olisi suorittaa jonkinlainen taitomerkki kevään kuluessa sekä suorittaa lisää vartiolaisen kirjan suorituksia. Ainoana ongelmana on se että osa vartiolaisista suorittaa kolmatta luokkaa ja loput toista luokkaa. Sitten kun loputkin saavat suoritettua kolmannen luokan niin voimme alkaa kunnolla panostamaan toisen luokan suorittamiseen. Kevään aikana meidän pitäisi mennä myös retkelle suorittamaan suorituksia. Vesipuhveleista kuullaan vielä.

Henri "Hepe" Järvisalo

Johtajiston retki Joutsenoon

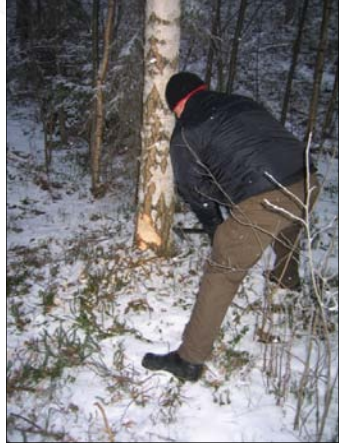
9.1.2004 Mankkaan Eräsusien johtajisto päätti uhmata Joutsenon talvipakkasia ja pakkautui suksipusseinensa ja laukkuinensa kolmeen autoon. Kaikki tytöt änkeytyivät samaan (minun ajamaan) autoon ja pojilla olikin sitten väljää kahdessa muussa autossa. Matkalla piti partiohenkisesti tietysti pysäyttää autot tienposkeen ja lähteä taskulamppujen kanssa pimeään lumiseen metsään rämpimään. Heinän mielestä oli pakko päästä katsomaan sodan-aikaisia bunkkereita. Todella jännittävää oli kuvitella, kuinka vihollisen panssarivaunu pysähtyi panssarivaunues-teeseen ja sotilaat kurkkivat juoksuhautojen suojista. Mielenkiintoisen metsäpatikan jälkeen pysähdyimme vielä ostamaan ruokaa ja hirmuiset kasat karkkia.

Pääsimme ajamaan melkein hirsihuvilalle asti, sillä metsätie oli aurattu. Hetki meni sudittaessa autoja paikoilleen, sitten roudattiin tavarat kämppään, jossa tyrmistykseksemme oli -6c-astetta. Heinä vain selitti sen kuuluvat eräelämään, me muut luulimme lähteneemme rentoutumaan hyvässä seurassa. Heinä ja Oksa kotiutuivat ”vanhempien makuunurkkaan”, Jenni, Satu ja Tuuli valtasivat parven nukkumatilakseen, minä ja Sofia saimme yhden huoneen,

Alexille, Jussilla, Antilla ja Hepellä oli vielä kaksi huonetta.

Seuraavana päivänä saimme kämpän lämpötilan nousemaan jopa plusasteisiin, kaikki olivat nukkuneet hieman huonosti kylmyyden takia. Takan edusta oli suosittu ja kiistelty paikka. Huvittavaa oli, kun Oksa ("äiti") laittoi ruokaa, kiljui suurperheensä metsätöistä syömään. Kovan rymistelyn jälkeen kaikki istuivat suuren pöydän ääressä posket punaisina ulkoilusta, kuin yksi onnellinen maalaisperhe.

Viikonloppu kului pelaten korttia ja twisteriä, hiihtäen ja luistellen ja kaataen puuta, joka sitten myös pilkottiin vuokranmaksuna kämpästä. Oli mukavaa kulkea porukkana hiihtäen, luistellen ja kävellen järven jäällä. Iltaisin kokoustettiin, mietittiin mm. 10-

vuotisjuhlan ohjelmaa, kerrottiin tarinoita ja Ariadnen lankoja, juoruttiin ja saunottiin. Ainakin naispuolisten juorukerho käynnistyi heti kaksilahkeisten painuttua saunomaan, ja siinä sitten kikateltiin.

Rohkeimmat kävivät avannossakin pulahtamassa. Allekirjoittanut uskalsi urheasti kastaa veteen yhden jalan nilkkaan asti, saavutus sekini. No, kyllä sitten lumessa kierittiin senkin edestä, ja moneen kertaan.

P a l u u m a t k a l l a
kilpailtiin siitä, kuka
ajaa kärjessä. Aina
tyttöjen auton

ohittaessa Heinän tai
Oksan autoa laitoimme stereojumputukset täysille ja vilkuttelimme
muissa autoissa istuville.

Kokonaisuudessaan retki oli hyvin onnistunut, vaikka välillä nuristiin kylmyyttä tai Heinän patistusta ulos reippailemaan. Kämppäkin lämpeni sunnuntaiksi jo kohtalaisen lämpimäksi, eli n. +12c-asteeseen. Tosin minun ja Sofian huoneessa oli jo lauantaina. 20 astetta, sillä pidimme ovea visusti kiinni ja patteria täysillä, mutta sitä ei kerrota muille. *virnistys*

Suvi

Eräsusien joulujuhla

Perinteinen Mankkaan Eräsusien joulujuhla pidettiin 11.joulukuuta Mankkaan koululla. Paikalle oli saapunut yhteensä n.30 lippukuntalaista ja heidän vanhempiaan. Ensimmäiseksi uudet sudenpennut ja vartiolaiset antoivat lupauksensa ja lippukunnanjohtaja jakoi merkkejä. Sitten söimme maukasta riisipuuroa ja joimme glögiä. Seuraavaksi oli ohjelman vuoro. Vartiolaiset pitivät mielenkiintoisen tietovisan. Järjestettiin myös toinen tietovisa johon kaikki saivat osallistua. Siinä oli hyviä kysymyksiä partioliikkeen ja lippukunnan historiasta. Lopuksi järjestettiin

perinteinen
”joulupukin”

suorittama lahjojen jako sekä sisaruspiiri johon juhla arvokkaasti loppui.

Tunnelma joulujuhlassa oli loistava ja partiohenkinen edellisten vuosien tapaan.

Alex Virtanen

Jännityskertomus

Oli synkkä ja myrskyinen yö. Eräsusien Kukkavartio oli viimeinkin päässyt räntäsateen puhkomalle nummelle, likomärkinä ja saappaat raskaina. Olo oli kuin tappelun jäljiltä, sillä rinkka painoi selkää, kylmä vesi vihmoi naamaa ja tunki sadetakin kauluksestakin sisälle. Ollapa kämpällä joku odottamassa ja takkatuli valkeana.

Nummi oli kuuluisa aaveistaan ja historian havinasta, jota läheinen hautausmaa vielä korosti. Tavallinen polun talsija ei tällaiseen säähän olisi eksynyt vahingossakaan, mutta nahkaliljan suorittaneita Kukkaisia ei niin vain lannistettu. Paikkakaan ei miellyttänyt auringon sulosäteisiin tottuneita siloposkia, tai muita vastaavia nörttejä, jotka samosivat jo tähän yön hetkeen peitto korvilla ja nukkumatin mailla. Kukkavartio oli ottanut haasteen vastaan ja päätti ehtiä ensimmäisenä patikoiden kämpälle.

Jossain vaiheessa joukkueet olivat jakaantuneet tahoilleen, ja lähtöpaikan jälkeen sade oli kietonut kisaajat vaippaansa, kuin omaan yksinäiseen autuuteensa. Vaan jokaisella oli kunnia kyseessä ja vauhti sen mukainen. Eipä kukaan olisi arvannut moista kaatosadetta ja koiranilmaa ilmestyvän, vaan kukaan ei kuitenkaan antanut periksi. Eteenpäin painuttiin, hammasta purren.

Sade kaatui jo valtoimenaan alas, sadeseinä oli kuin ryöppyävä koski, josta tuskin näki eteensä. Nummella ei erottanut kuin kymmenisen metriä, mutta taskulamppua ei voinut käyttää - naapurijoukkue olisi saanut vihin missä muut menevät. Onneksi

sentään erotti oman joukkueen jäsenten selkämkykset.

Koiran ulina kuului jostain ja kylmä hiipi takin alle. Valoa ei pilkahtanut mistään, ei edes tähtien tuikeita. Kalle särpi tetrasta mehua ja luki samalla nenä kiinni kartassa. Vakaasti joukkue eteni nummen reunaan kohden ja jyrkänteen laelle. Tuuli sai pontta ja viuhuvana myräkkänä temmelsi kulkijoiden päälle putouksen takaa, mutta kun vimmuttu puhuri lisäsi piiskaavan kylmän veden jäisyyttä, ryhmä liikkui yhä päättäväisemmin. Yhtäkkiä Kalle nosti kätensä ja takaatulijatkin näkivät tumman hahmon kohoavan suoraan edessä...

jatkuu seuraavassa juhlaulkaisussa...

Heinä

Johtajiston yhteystiedot:

Ahtiluoto Asko	040-5495308	ass_co2000@yahoo.com
Attila Suv	040-842 75 26	suviksi@yahoo.com
Asikainen Jussi	050-4145710	jussi24788@hotmail.com
Asikainen Jenni	050-4145711	Jennu89@jippii.fi
Heinonen Jarmo	040-536 1437 502 2814	jarmo.heinonen@laurea.fi
Järvisalo Henri	050-547 0671	hepej@suomi24.fi
Rännäli Tiia	040-506 8184	tiia.rannali@paperipalvelu.fi
Seppälä Tuulikki	040-5691603	tuulikki.seppala@koti.finnet.fi
Valli Laura	050-540 5077	laura.valli@luukku.com
Virtanen Sofia	050-328 8238	sofia_eleenoora@hotmail.com
Vuorela Antti	040- 708 3120	antti.vuorela@saunalahti.fi

Kokousajat, kokoukset keskiviikkoisin:

Klo:	Sali1	Sali2
18.00 - 19.00	Tyttösudenpennut	Poikasudenpennut
19.00 - 20.00	Tyttövartiolaiset	Poikavartiolaiset
20.00-	Pjn, Vjn ja vanhempainneuvosto	

Jukka MESIKÄMMEN 100

Kesäleiri 2003,
Nuuksio

Kololla,
helmikuu 2004

Valborg-
purjehdus,
2003